

ΚΩΔΗΚΕΛΛΟΣ.

ΕΝ ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, ἡμέρα πέμπτη, καὶ εἰκοστῇ ἐνάτῃ Μαΐου, ὥρα τρίτη μετὰ μεσημβρίαν, ἐντὸς τῆς οἰκίας μου, κειμένης εἰς τὸν πλησίον τῶν Ἀθηνῶν κήπόν μου, ἐγὼ ὁ Γεώργιος Ριζάρης, διὰ τοῦ παρόντος μου μυστικοῦ Κωδηκέλλου, χωρὶς νὰ μεταβάλω τὴν ὑπάρχουσαν διαθήκην μου, προσθέτω, ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου παραγγέλλω, ὅσας προσθήκας ἔκαμον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἑρμαϊκὴν Ὀδὸν οἰκίαν μου, καθὼς καὶ τὸ ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ἠγόρασα εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τῆς πλατείας, νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ Σχολείου κατὰ τὴν διαθήκην μου, καθὼς καὶ ὅσα ἄλλα ἀποκτήσω μέχρι τέλους ζωῆς μου.

Παραγγέλλω νὰ δαπανήσωσιν οἱ Ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου ἕως χιλίας πεντακοσίας (1500) δραχμὰς πρὸς ἀνακκίνισιν τῆς πλησίον τοῦ κήπου μου Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ νὰ κατασκευάσωσι τὸν τάφον μου ἐντὸς τοῦ νάρθηκος τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας, εἰάν ἐγὼ ζῶν δὲν τὴν ἀνακκινίσω, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ μὲ ἐνταφιάσουν ἐκεῖ. — Αἱ δύο εἰκόνες, αἱ εὑρισκόμεναι τώρα εἰς τὴν οἰκίαν μου, νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖόν μου, καὶ νὰ ἀνάπτη τὸ κανδῆλι των ἀκοίμητον ἀπὸ τὸ λάδι τῶν κτημάτων μου. Ἄν ζῶν δὲν χαρίσω μόνος τὰς ἄλλας εἰς τὴν

οἰκίαν μου εὕρισκομένας εἰκόνας, νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. — Παραγγέλλω νὰ δοθοῦν ἀνά πεντακόσiai δραχμαὶ εἰς ἑκάστην καὶ εἰς ἕκαστον τῶν πρώτων ἑξαδέλφων μου, ἔκτος τῶν ἄλλων, τὰς ὁποίας διατάσσω εἰς τὴν διαθήκην μου — Ἐὰν κανεὶς, ἢ καμμία τῶν ἑξαδέλφων μου, ᾗναι ἀποθαμμένος, νὰ τὰς λάβουν οἱ κληρονόμοι αὐτῶν. — Μίαν καὶ μόνην φορὰν νὰ δοθοῦν αἱ πεντακόσiai δραχ. εἰς ἕκαστον. — Εἰς τοὺς δευτέρους ἑξαδέλφους μου καὶ ἑξαδέλφας μου ἀνά τετρακοσίας δραχὰς εἰς ἕκαστον, μίαν φορὰν. — Εἰς δὲ τοὺς τρίτους ἑξαδέλφους καὶ ἑξαδέλφας μου ἀνά τριακοσίας δραχ. εἰς ἕκαστον, μίαν φορὰν καὶ μόνην. — Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κόνιχαρις, υἱὸς τῆς ἑξαδέλφης μου Βασιλικῆς, μοὶ παρεσάθη, διὰ τοῦτο παρακαλῶ καὶ ἀφίνω εἰς αὐτὸν κληροδότημα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πληρωθησομένας ἐκ τῆς περιουσίας μου. — Ὅμοίως ἀφίνω καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἀνεψιάν μου Χρυσῆν, ἀδελφὴν του, δραχ. δύο χιλιάδας. — Ἐὰν ὁ υἱὸς τοῦ Κωσταντίνου Κεφαλᾶ, Πανταζῆς, ἑξακολουθῆ τὴν σπουδὴν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς περιουσίας μου, κατ' ἔτος διακοσίας, δραχμὰς· εἰδὲ παύσῃ τὰ μαθήματα, νὰ μὴ τὰς λαμβάνῃ. — Ἀφίνω εἰς τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα τοῦ Κωσταντίνου Σταματάκη, πεντακοσίας δραχμὰς νὰ τὰς λάβῃ, ὅταν ὑπανδρευθῆ. — Ὁ ἀνεψιός μου Μιχαλάκης νὰ λαμβάνῃ, κατ' ἔτος, ἐκ τῆς περιουσίας μου, διακοσίας σαράντα δραχμὰς, ἐνόσω ἑξακολουθεῖ τὴν σπουδὴν του εἰς

τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, καὶ ἅμα παύσῃ τὴν σπουδὴν του, νὰ παύσῃ καὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὰς δραχμὰς διακοσίας σαράντα κατ' ἔτος.— Τὰ δύο παιδιά, μαθηταί, τὰ ὅποια λαμβάνουν τώρα ἀπὸ ἐμὲ μηνιαῖον μισθόν, νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνουν ἐνὸς σπουδάζουν.— Ἐάν ὁ Δημήτριος Γεωργίου 'Ρίζου μείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου μέχρι τέλους ζωῆς μου, ἐκτὸς τῶν μισθῶν του, ἀφίνω εἰς αὐτὸν κληροδοσίαν δραχμὰς πεντακοσίας.— Ἀφίνω κληροδοσίαν εἰς ἕκαστον τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου εὑρισκομένων ἀνθρώπων μέχρι τοῦ θανάτου μου ἀνὰ ἑκατὸν δραχμὰς 100, ἐκτὸς τῶν μισθῶν των, διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν.— Παραγγέλλω νὰ ἐκτελέσουν ὅλας τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ὅλας τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὴν διαθήκην μου οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου, καὶ νὰ ἐκτελέσουν ὅλας ἀνεξαιρέτως μέχρι τῆς ἐλαχίστης.— Παραγγέλλω πρὸς τοῦτοις νὰ ἀγορασθῇ εἰς τὴν πατρίδα μου, ἐντὸς τοῦ χωρίου Μονοδένδρι τῆς Ἡπείρου, οἰκία ἀξίας δέκα χιλιάδων γροσίων Γουρκικῶν, διὰ νὰ γίνῃ σχολεῖον τῶν κορασίων· ἐκ τῶν δύο χιλιάδων δραχμὰς ὁποίας ἀφῆκα νὰ δίδωνται εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς πατρίδος μου, αἱ χίλια νὰ δίδωνται εἰς μισθὸν τῆς διδασκάλου· καὶ προσθέτω ἐκ τῆς ἄλλης περιουσίας μου ἀνὰ διακοσίας δραχμὰς κατ' ἔτος εἰς τὸν μισθὸν τῆς διδασκάλου, ὥστε νὰ γίνῃ χιλίων διακοσίων δραχμῶν κατ' ἔτος ὁ μισθὸς τῆς διδασκάλου· νὰ διδάσκῃ τὰ κοράσια πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας γράμ-

ματα καὶ χειροτεχνήματα· οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου νὰ λαμβάνουν κατ' ἔτος πληροφορίας περὶ τοῦ Σχολείου τούτου, καὶ εἰμὲν κάμνουν τὰ κοράσια πρὸδους, νὰ δίδουν κατ' ἔτος τὰς 1200 δραχ. εἰδεμὴ νὰ παύσουν τὴν πληρωμὴν τόσον διὰ τὸ Σχολεῖον τῶν Κορασίων, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἄλλο Σχολεῖον τῆς πατρίδος μου.—Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία καὶ ἀμετάθετος θέλησίς μου, τῆς ὁποίας διατάσσω μετὰ θάνατόν μου τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν. Ὅστις λάβῃ κατὰ νοῦν καὶ θελήσῃ νὰ μεταβάλλῃ καμμίαν τῶν διατάξεών μου, τόσον τῶν παρουσῶν, ὅσον καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διαθήκην μου, ἀφίνω εἰς αὐτὸν τὴν κατάραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ νὰ δώσῃ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ προκοπὴν νὰ μὴ ἴδῃ ποτέ. Ὅ,τι διατάξω ἢ χαρίσω εἰς ὁποιονδήποτε μέρος, νὰ μείνη ἀμετάτρεπτον. — Ἐπικυρῶ τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐννοῶ νὰ μὴ μεταβάλλω καμμίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων διατάξεών μου. — Τὸ παρὸν Κωδῆκελλόν μου, γραφέν παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κοσμᾶ Κοκίδου, ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1841.

Γεώργιος Ῥιζάρης.

Κοσμᾶς Κοκίδης.

(Τ. Σ.)

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν πρώτην Ἰουνίου 1841 (τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.)

Ὁ Συμβολαογράφος Ἀθηνῶν
(Τ. Σ.) Κ. Φιλαλήθης.

Ἐδημοσιεύθη τὴν α'. Ἰουνίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς
Πανσ. Χοϊδᾶς.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ.

Τὴν τετάρτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, ἢ παροῦσα διαθήκη, ιδιόγραφος τοῦ Γεωργίου Ῥιζάρη, κηρυχθεῖσα ὡς κυρία, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5054 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Πρόεδρος.
(Τ. Σ.) Ν. Φλογαῖτης.

Ὁ Γραμματεὺς
Πανσαρίας Θ. Χοϊδᾶς

ΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ (α)

Τ Η Σ

ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

ΣΗΜΕΡΟΝ τὴν 5 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακο-
σιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν Ἀθήναις,
συνελθόντες, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ταμίου τῆς
Ῥιζαρείου περιουσίας, οἱ ὑποφαινόμενοι Χριστόδου-
λος Κλονάρης, — Μισαήλ Ἀποστολίδης, — Γεώργιος
Σπανιολάκης, — Γ. Γεννάδιος, — Ἀθανάσιος Τσίνης,
— καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, Ἐκτελεσταὶ τῆς Ῥιζα-
ρείου Διαθήκης, παρόντων καὶ τῶν ἐπιτίμων Ἐκτε-
λεστῶν τῆς Διαθήκης ταύτης, Ἀνδρέου Μάμουκα,
Ἐπιτρόπου τοῦ Νικολάου Θεοχάρου, Πέτρου Ἡπίτου,
καὶ Νικολάου Ἰωαννίδου, καὶ παρατηρήσαντες ὅτι
ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος παρὰ τοῦ ἄρθρ. 86 τῆς Δια-
θήκης ἀριθμὸς πρὸς διάσκεψιν, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν.

Α'.) Τὴν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1841 ἐκ Μόσχας
ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ἀντωνίου Κομιζοπούλου, ἐν ᾗ πε-
ριέχονται αἱ ἀκόλουθοι περικοπαί.

α Ὁ μακαρίτης (Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης)

(α) Ἴδε ἄρθρ. 2 καὶ 63 ἐδ. τελ. τῆς διαθήκης. — Ἴδε παρατηρή-
σεις τούτων καὶ ἐν τῷ προλόγῳ, ἀφορώσας τὴν προκειμένην πράξιν. —
Σημ. Ν. 1.

» εἶχεν ἀφήσει εἰς ἐμέ ὀκτὼ μπιλιέτα τοῦ Ὀρφανο-
 » τροφείου, τὸ καθὲν ἀπὸ 25 χιλιάδας ρουβλίων, τὰ
 » ὀκτὼ ὁμοῦ διακοσίας χιλιάδας ρουβλίων, Ἀσιγ-
 » νάτζιας, θέλων νὰ σηκώσῃ τοὺς τόκους καὶ ἀπὸ
 » τὰ ὀκτὼ μπιλιέτα, καὶ τὰ χρήματα νὰ τὰ ἐμβάσω
 » εἰς Ὀδησσόν· καὶ κατὰ τὸ 1838 ἔτος, Ἀπριλίου
 » 12, ἐσύναξα ἀπὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοὺς δεδου-
 » λευμένους τόκους ὄλων τῶν ὀκτὼ μπιλιέτων, συν-
 » ισταμένους εἰς Ἀσιγνάτζιας ρουβλίων 145,452,
 » ἔξ ὧν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ δικαιώμα-
 » τος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, ἔμβασα, μέσου ταύ-
 » τῆς, πρὸς τὸν ἐν Ὀδησσῶ Κ. Γρηγόριον Μαρασλῆν,
 » Ἀσιγνάτζιας, ρουβλ. 144,248, συμφώνως τῆς
 » διαταγῆς τοῦ μακαρίτου, μεθ' οὗ καὶ ἀγροικῆθην,
 » καὶ πάλιν ἔμειναν τὰ ὀκτὼ μπιλιέτα εἰς τὴν ἐξου-
 » σίαν μου.

« Εἰς τὰ 1839 πάλιν μοι ἔδωσε διαταγὴν νὰ ση-
 » κώσω τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν τεσσάρων
 » μπιλιέτων, σέλνοντάς μοι τὴν 27 Νοεμβρίου 1839.
 » ἔλαβον ἀπὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τὰ κεφάλαια καὶ
 » τοὺς τόκους τῶν τεσσάρων μπιλιέτων, εἰς Ἀσιγνά-
 » τζιας ρουβλ. 107,120, καὶ ἔξ αὐτῶν, ὑφεῖλον τὰ
 » ἔξοδα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς,
 » ἔμβασα εἰς Ὀδησσόν τοῦ Κ. Γρηγορίου Μαρασλῆ
 » εἰς τὰς 28 τοῦ ἰδίου μηνός, ἀργυρᾶ ρουβλ. 30,310
 » φέροντα εἰς Ἀσιγνάτζιας ρουβλ. 106,085, ἀπο-
 » στείλας εἰς τὸν μακαρίτην τὸν ἀνήκοντα λογαρια-
 » σμὸν, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ ἀπόκρισιν διὰ τὸ καλῶς

- » ἔχειν· καὶ οὕτω πάλιν ἔμειναν εἰς χεῖράς μου τὰ
- » τέσσαρα μπιλιέτα πρὸς 25 χιλιάδας εἰς Ἀσιγνά-
- » τζιαῖς τὸ καθέν, τὰ τέσσαρα ὁμοῦ ἑκατὸν χιλιάδας
- » ρούβλια Ἀσιγνάτσιαῖς, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια εἶναι μὲ
- » τοὺς ἰδίους ἀριθμοὺς καὶ χρονολογίαν, καθὼς τὰ
- » περιγράφει εἰς τὸν δεῦτερον παράγραφον ἢ Διαθήκη,
- » καὶ φαίνεται λοιπὸν ὁ μακαρίτης ἐκλαμβάνων, ὅτι
- » ὅλα τὰ μπιλιέτα ἀναφέρονται εἰς τὸ δεῦτερον ἄρθρον,
- » ἀναίρεσε τὰ τέσσαρα, τὰ ὁποῖα τῷ ὄντι εἶχον προσυ-
- » ναχθῆ· διότι ἀλλέως εἰς τί ἤθελε χρησιμεύσει ὁ
- » ἐκτεταμένος παράγραφος 64, ἀναφερόμενος ἐπάνω
- » εἰς τὴν μετριότητα τῶν διδομένων τόκων παρὰ τοῦ
- » Ὀρφανοτροφείου, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται ἡ ἄδεια
- » εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους νὰ σηκώσουν αὐτὰ τὰ κεφάλαια
- » εἰς τὴν δοθεῖσαν περίστασιν, μὴ εὕρισκομένων
- » ἄλλων χρημάτων του εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον; διὰ
- » τοῦτο, καὶ εἰς τὰ ῥηθέντα μπιλιέτα πρέπει νὰ προσ-
- » αρμοσθῆ ἡ ἔννοια τοῦ ἰδίου 64 παραγράφου· πλὴν,
- » χωρὶς νὰ ζητῶ νὰ ἐπέμβω εἰς ἐξέτασιν, πῶς ἔγινεν
- » αὕτη ἡ παραδρομὴ, ἐγὼ ὁμολογῶ, ὅτι τὰ παρ' ἐμοὶ
- » εὕρισκόμενα τέσσαρα μπιλιέτα εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ
- » μακαρίτου Γεωργίου Ῥιζάρη, καὶ εἰς ἄλλον δὲν
- » ἀνήκουν παρὰ εἰς τὴν Σχολὴν, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ.
- » 49 παραγράφου τῆς Διαθήκης του. Εἶναι δὲ ἀσύ-
- » νακτοι οἱ τόκοι των ἀπὸ τὰ 1837, Σεπτεμβρίου
- » 12, ὄντες οἱ προηγούμενοι συναγμένοι κατὰ τὸ
- » 1838, εἰς ὀλοκλήρους χρόνους, κατὰ τὴν συνή-
- » θειαν τοῦ Ὀρφανοτροφείου».

Παρατήρησαν 2) Τὸ περὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων ρουβλίων μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ μακαρίτου Γεωργίου 'Ριζάρη, ὅπου εἰς τὴν ἀντικρυ δεξιᾶν σελίδα τῆς πιστώσεως περιέχονται τὰ ἀκόλουθα:

« 1838, Μαΐου 16, ὅσα, κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Α. Κομιζοπούλου, ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1838, δι' ἐπιτροπικοῦ μου γράμματος, σταλέντος αὐτῷ ἐντεῦθεν τῆ 31 Δεκεμβρίου 1837, ἐσήκωσα τοὺς τόκους, ἄχρι τοῦ παρόντος ἔτους τοῦ ἀντικρυ καπιταλίου μου, 145,452.» καὶ κατωτέρω.

» 1839, Νοεμβρίου 30, ὅσα, κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Α. Κομιζοπούλου, δι' ἐπιτροπικοῦ μου γράμματος σταλέντος, ἐσήκωτα ἀπὸ Ὀρφανοτροφεῖον, κεφάλαιον καὶ τόκους 107,120, ἐξεκαθάρισαν ρούβλια ἀσημένια 30,310, φέρουν εἰς Ἀσιγνάτσικαις πρὸς $3 \frac{1}{2}$, ρούβλια 106,085 ».

Κατόπιν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρ 63 καὶ 64 τῆς 'Ριζαρείου Διαθήκης, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα, ὅτι ὑπάρχει πραγματικῶς ἀνεξόφλητος ἢ ποσότης, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ 2 ἄρθρον τῆς Διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου 'Ριζάρη, ὅστις, λησμονήσας, ἐπρόσθεσεν ὑπὸ τὸ ἄρθρον 2 τὰς λέξεις:

« (Κατὰ λάθος εἶχαν ἀπερασθῆ, ὡς ἄνωθι, ἑκατὸν χιλιάδες ρούβλια ἀπεράσθησαν κατὰ λάθος, ἐπειδὴ τὰ εἶχον τραθήσει πρὸ καιροῦ. — (Γεώργιος 'Ραδιόνοφ 'Ριζάρης.) » αἱ ὁποῖαι στηριζόμεναι εἰς πραγματικὴν ἀπάτην δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι καμμίαν ἐννομον συνέ-

πειαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ περὶ τὸν λογαριασμὸν λάθη, αἱ περὶ αὐτὸν παραλείψεις, αἱ διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διορθόνονται καὶ ἄνευ τῆς δικαστικῆς μεσολαβήσεως.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁμοφώνως οἱ διαληφθέντες, ἀναγνωρίζοντες ἀφ' ἑνὸς ὡς ὑπάρχον πραγματικῶς τὸ ποσόν, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς Διαθήκης, καὶ ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ὁμολογοῦσιν, ἀφ' ἑτέρου, τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Κ. Ἀντώνιον Κομιζόπουλον, ἡ τιμιότης καὶ τὸ φιλόμουσον τοῦ ὁποίου ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως ταύτης, τῆς ὁποίας θέλει τῷ κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον.

Ἡ παροῦσα πρέπει νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ τέλος τῆς Διαθήκης, Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΛΟΝΑΡΗΣ, ΜΙΣΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ,

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ
ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ. (α)

Τας πρὸς κοινὴν μὲν ὠφέλειαν ἀφορώσας, κατ' ἐπίγνωσιν δὲ ζήλου προσαγομένους τῶν φιλοκάλων αἰτήσεις, καί, τούτων μάλιστα, ὅσαι φροντηστηρίων κοινῶν πραγματεύονται συστάσεις, ἐν οἷς οὐ μόνον ἡ ἐπαύξησης τοῦ ἐξαιρέτου τῶν ἀγαθῶν χρήματος τῆς Θεοσδότου Παιδείας πραγματεύεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερά τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ἐκδιδάσκονται ὄργανα, καὶ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ταῖς τῶν ὁμογενῶν ἐμπνέονται ψυχαῖς καὶ ἡ σωτήριος ἀποτελεῖται καρποφορία, ταύτας εὐμενῶς ἀποδέχεσθαι, καὶ προθύμως ἐπικυροῦν, μάλα καλῶς εἶωθεν ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τὸ κοινῇ συμφέρον καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων ἐπίπροσθεν ἄγουσα, καὶ ἀφιεμένη, ὥσπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ποιούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ γὰρ Θεοφιλῆς τις Χριστιανὸς, Γεώργιος Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρης λεγόμενος, κάτοικος μὲν πρὸ χρόνων εἰς Ὀδησσὸν, καὶ συνεπιγεγραμμένος εἰς τὸ ἐν Νίσση τῆς Ῥωσσίας Γραικικῶν

(α) Ἴδε ἄρθρ. 61 τῆς διαθήκης καὶ παρατηρήσεις τινὰς ἐν τῷ προλόγῳ.
— Σχμ. N. I.

ἀδελφάτον, ὡς Ῥωσσικὸς ὑπήκοος, ὀρμώμενος δὲ ἐκ τῆς κώμης Μονοδένδρι καλουμένης, καὶ κειμένης ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἡπειρον Ζαγορίῳ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, προθέμενος ὑπὸ ζήλου χριστιανικοῦ, καὶ φιλοκάλου καὶ φιλογενοῦς γνώμης ἐπιδειχθῆναι συντελεστικὸς καὶ ἐπωφελὴς τῇ εἰρημένῃ πατρίδι αὐτοῦ καὶ τὸ θεάρεστον καὶ ἐπαινούμενον τοῦ πατριωτισμοῦ χρέος ἐκπληρῶσαι τό γε εἰς δύναμιν, προήχθη δι' ἰδίου καταβολῆς συστήσασθαι ἐν αὐτῇ κοινὴν Σχολὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, ἐξ ὧν ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς ἐχαρίσατο αὐτῷ ἀγαθῶν· καὶ δὴ διαταξάμενος, ὡς ᾤετο, ἄριστα τὰ τοῦ φιλοκάλου αὐτοῦ σκοποῦ, κατωχυρώσατο διὰ γράμματος αὐτοῦ ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου, ἐνσεσημασμένου ταῖς μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς ἐντίμων καὶ εὐὑπολήπτων ἐν Ὀδησσῷ προσώπων, καὶ δηλοποιούντος τοῖς τιμίοις προεστῶσι τῆς ῥηθείσης κώμης Μονοδένδρι τὴν αὐτοπροαίρετον αὐτοῦ θέλησιν, ἀπόφασίν τε καὶ ἔφρασιν περὶ τῆς συστάσεως τοῦ διδακτικοῦ τούτου καταστήματος. Πρῶτον μὲν σὺν τὴν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ταύτῃ κειμένην πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν, ἀνεπισκευασθεῖσαν ἤδη δι' ἐξόδων αὐτοῦ, καὶ μετασχηματισθεῖσαν εἰς Σχολεῖον, παρεχώρησε καὶ ἀφωσιώσατο διὰ παντὸς εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ εἶναι καὶ λέγεσθαι κοινὴν Σχολὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, προικίσας αὐτὴν μετὰ βιβλιοθήκης ἀξιολόγου ἔκ τε κλασικῶν συγγραφέων, καὶ ἄλλοις τῶν εἰς χρῆσιν τῶν μαθητευομένων ἀναγκαίους βίβλοις· ἀφιέρωσε δὲ εἰς τὴν

ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον ἰδιοκτησίαν τῆς Σχολῆς ταύτης πέντε ἐργαστήρια αὐτοῦ μετὰ μιᾶς συνεχομένης οἰνοθήκης ὑπογείου, κείμενα εἰς Ἰάσιον τῆς Μολδαυίας, ὅπως τὰ ἐτήσια αὐτῶν εἰσοδήματα, συνιστάμενα τό γε νῦν εἰς γρόσια δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσια, ἀποστέλλωνται δαπανώμενα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἐπιτρόπους τῶν αὐτῶν ἐργαστηρίων διαταγὴν αὐτοῦ· ἐκτὸς δὲ τούτων διορίσατο ἵνα ἐκ τῶν τόκων τῆς κατατεθειμένης αὐτῷ ποσότητος εἰς τὸν ἐν Πετροπόλει βασιλικὸν βάγκον τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὀφλημάτων (πογασένιε Δολβόγ) δίδονται κατ' ἔτος τῇ Σχολῇ διὰ παντὸς δύο χιλιάδες ρούβλια εἰς ἀσιχνάτσιας, ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν, ἀρχομένης τῆς ἐπιδόσεως μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν. Προνοῶν δὲ ὁ θεοφιλῆς ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς διηνεκοῦς εὐρυθμίας καὶ συντηρήσεως τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος, διετάξατο ἐφορείαν τελεῖν διὰ παντὸς ἐπὶ τῇ Σχολῇ, ἐκλεγομένην ἐπιτοπίως, καὶ διευθύνουσαν εὐσυνειδότως τὰ τε χρηματικὰ καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν αὐτῆς οἰκονομίαν, ὅσα τε πρόσφορα εἰς χρηστοθήθειαν ἀφορῶσι, καὶ εἰς θεοσέβειαν συμβάλλεται, καὶ χριστιανικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητευσομένων, διορισάμενος μάλα νουνεχῶς καὶ θεοφιλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ μίμησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης προαιρετικὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων, εἰ τυχόν, ὁμοπατρίων αὐτοῦ ἀκώλυτον ἐσῆσας καὶ συγχρόνως ἐγκελευόμενος καὶ ἀνομολογῶν ἄκυρον καὶ ἀγενέργητον διαμέγειν πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν

αὐτοῦ περὶ τῆς Σχολῆς ταύτης εὐρεθησομένην τυχὸν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· ἀκολούθως δὲ ἀνήνεγκε ταῦτα πάντα τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς, καὶ διὰ τῶν ἐνταῦθα πατριωτῶν αὐτοῦ, ἐμφανισάντων ἡμῖν καὶ τὸ διαληφθὲν ἀφιερωτικὸν γράμμα γεγραμμένον ἐν Ὁδηστῶ τῇ . . . Ἀπριλίου τοῦ παρελθόντος αἰωλέ, σωτηρίου ἔτους, ἐξητήσατο θερμῶς ἐπικυρωθῆναι καὶ κατασφραλισθῆναι καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγγιλιώδους ἐν Μερβράναις γράμματος· ἐνθεντοι εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις καταστέψαντες τὴν αὐτοῦ τιμιότητα, καὶ τῆς θεοφιλοῦς προθέσεως ἀγασάμενοι, ἀπεδεξάμεθα· εὐμενῶς τὴν θερμὴν αὐτοῦ αἴτησιν ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν καὶ σύμφωνον τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιοχρέῳ προνοίᾳ ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ὁμογενῶν, Θεῷ τε φίλιν καὶ ἀνθρώποις ἐπαινετήν. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα τὰ παρὰ τοῦ διαληφθέντος τιμιωτάτου Κ. Γεωργίου Ῥαδιόνοφ Ῥιζάρη διὰ τοῦ ἐξονομασθέντος ἀφιερωτικοῦ γράμματος ὁροθετηθέντα καὶ διαταχθέντα περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Μονοδένδρι κοινῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἔχωσιν εἰς αἰεὶ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀμεταποίητον, διατηρούμενα καὶ ἐνεργούμενα ἀπαραλλάκτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα· καὶ πρῶτον ἢ ἐν τῇ κώμῃ καὶ πατρίδι αὐτοῦ Μονοδένδρι κειμένη πατρικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, ἢ δι' ἰδίων

αὐτοῦ δαπανημάτων ἀνεπισκευασθεῖσα ἤδη, καὶ εἰς Σχολὴν ἀποδειχθεῖσα, ὑπάρχει ἀναφαιρέτως ἀφωσιμένη, καὶ ἀναποσπάστως προσκεκλημένη, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν χώραν Μονοδένδρι διατελοῦσα εἰς τὸ διηγεκὲς Κοινὴ Σχολὴν ἑτοίμη πρὸς ὑποδοχὴν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἔρωτι παιδείας προσφοιτῶντων αὐτοχθόνων τε καὶ περιόικων ὁμογενῶν τέκνων, μενόντων ἀνεκπονήτων καὶ τῶν ἐν τῇ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνίστορος αὐτῆς, συγκροτηθεῖση Βιβλιοθήκη δωρηθέντων καὶ κατατεθέντων βιβλίων ἤδη τε καὶ εἰς τὸ μετέπειτα. — β'. Τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου θεοφιλοῦς κτίτορος καὶ συνίστορος τῆς Σχολῆς ταύτης ἀφιερωθέντα αὐτῇ πέντε μαγαζία, μετὰ τῆς συνημμένης αὐτοῖς οἰνοθήκης ὑπογείου, κείμενα ἐν Ἰασίῳ, γινώσκονται ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κτήματα ἴδια τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἀναφαίρετα καὶ ἀναπόσπαστα, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἔφοροι αὐτῆς, ἔχοντες ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφραγίδα πεφυλαγμένα ἐν ἀσφαλεῖ μέρει τὰ τῆς δεσποτείας αὐτῶν ἔγγραφα καὶ χοτσέτια, φροντίζωσι κατ' ἔτος περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ Βασιλικῷ Ταμείῳ ἐξαιρεθέντα καὶ προσκληρωθέντα τῇ Σχολῇ δύο χιλιάδες ρούβλια ἑτησίως, δίκαια αὐτῆς λογιζόμενα μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδήμησιν τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ, ἀποκαθιστάσθωσαν αὐτῇ ἀνελλειπῶς, καὶ ἀποδιδώσθωσαν διὰ παντὸς τοῖς κατὰ καιροὺς ἔφοροις πρὸς βοήθειαν τῆς Σχολῆς, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν τοῦ εἰρημένου κτίτορος λοιπῶν διαταγῶν. — γ'. Ἐκλεγέσθωσαν δὲ

ἔφοροι τῆς βίθειας Σχολῆς δύο τῶν προκριτωτέρων καὶ μᾶλλον εὐὑπολήπτων τῆς χώρας Μονοδένδρι κοινῆ γνώμη τῶν ἐγχωρίων, ὧν θάτερος κατάγεται ἀείποτε ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Κ. Μιχαὴλ Μίσιου γλου κατὰ τὴν τοῦ κτίτορος βούλησιν, καὶ οὗτοι ἔχουσιν ἐπιστατεῖν ἐπιμελῶς ὑπὲρ τῆς καλῆς συστάσεως, εὐταξίας καὶ ἐπὶ τὰ κρείττω προόδου τῆς Σχολῆς, παραλαμβάνειν τε τὰ ἑκασταχόθεν εἰσοδήματα αὐτῆς, καὶ οἰκονομεῖν ἐν φόβῳ Θεοῦ, πληροῦντες τοὺς διδασκαλικοὺς μισθοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Σχολῆς δαπανήματα. Ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει ἑκάστου χρόνου καθυποβάλλωσι τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐτησίου δόσοληψίας τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπιθεώρησιν τοῦ κατὰ καιροὺς Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, καὶ τῆς Κοινότητος τῆς χώρας.— δ'. Ὁ κατὰ καιροὺς ἀνεζωσμένος τὴν Σχολαρχίαν ταύτης τῆς Σχολῆς ὑπάρχει ἐγκρατῆς τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, καὶ εἰδήμων τῶν γραμματικῶν μαθημάτων, καλλιγραφία τε συγκεκριτημένος καὶ Ἀριθμητικῆς, καὶ πρὸ πάντων ἀπηρτισμένος εἰς τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν, καὶ εἰς αὐτὰ ταῦτα ἐκπαιδεύει τοὺς μαθητευομένους, προάγων εἰς τε εὐμάθειαν καὶ χρηστὰ ἦθη, καὶ καταρτίζων εἰς τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀπαράτρεπτον φυλακὴν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων, στηρίζων αὐτοὺς διὰ τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ θεοσεβοῦς τρόπου καὶ παραδείγματος.— ε'. Ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων, ὅσοι ὧσι δεκτοὶ καὶ παραλαμβάνονται εἰς ἀμισθον μάθησιν, καὶ οἱ ἐκ τῶν

πέριξ χωρίων προσφοιτῶντες τῇ Σχολῇ παῖδες· ἐξ
 αὐτῶν δὲ οἱ ἀπόρων τυχόντες γονέων, ἢ ὀρφανοὶ, περι-
 θάλπονται, διατρεφόμενοι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς
 Σχολῆς, τῶν περιττευόντων μετὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν
 διδασκαλικῶν μισθῶν, ὀφειλόντων τῶν ἐφόρων, κατὰ
 τὴν τοῦ κτίστορος διαταγὴν, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν
 ῥηθέντων ἐργαστηρίων, καὶ αὐτῶν τῶν δύο χιλιάδων
 βουβλίων, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μισθῶν τοῦ διδα-
 σκάλου καὶ ὑποδιδασκάλου, δαπανᾶν τὰ περιττεύοντα
 πρὸς διατροφήν καὶ περίθαλψιν τοσοῦτων πτωχῶν
 καὶ ὀρφανῶν μαθητῶν, ὅσοις ἂν ἐξαρκέσειε τὰ περιτ-
 τευθέντα, ἐν ἀποδείξει μέντοι τῆς δυστυχίας καὶ ἀπο-
 ρίας αὐτῶν· καὶ προτιμῶνται μὲν ἐν τούτῳ οἱ ἐγ-
 χώριοι παῖδες, εἰς ἔλλειψιν δὲ αὐτῶν παραλαμβάνον-
 ται τοιοῦτοι καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων τοῦ Ζαγορίου·
 ἀπαρτιζόμενοι δὲ εἰς τὰ τῆς Σχολῆς μαθήματα, ἐκλέ-
 γωνται δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ εὐμαθέστεροι, ἀγχινοῦστεροί τε
 καὶ χρηστοθέστεροι, καὶ ἐφοδιαζόμενοι δραχμαῖς πεν-
 τακοσίαις τὸν ἀριθμὸν ἕκαστος ἐτησίως, ἀποστέλλων-
 ται εἰς ἀνωτέραν τινὰ Σχολήν, καὶ τελειοποιῶνται
 ἐκεῖ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων καὶ εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησιαστικὴν μουσικὴν, ἐπὶ πενταετίαν μαθητεύοντες·
 λαμβάνεται δὲ παρ' αὐτῶν ἔγγραφος ὑπόσχεσις, ὅπως,
 μετὰ τὴν τελείωσιν αὐτῶν εἰς τὰ μαθήματα καὶ εἰς
 τὰ ἴδια ἐπιστροφήν, δεξάμενοι τὴν Ἱερωσύνην, ἱερατεύ-
 ειν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα πρὸς φωτι-
 σμὸν καὶ ὠφέλειαν τῶν ὁμοπατρίων αὐτοῦ, ὑπέχρεοί
 ὄντες μνημονεύειν ἐν ταῖς θείαις μυσταγωγίαις καὶ

τῶν ὀνομάτων τῶν αὐτοῦς εὐεργετησάντων.— ς'. δὲ καὶ τελευταῖον, ἔστω ἐλεύθερος καὶ εἴ τις τῶν φιλοκάλων ἐγχωρίων Χριστιανῶν βουλευθῆ συνδραμεῖν ἐπίσης καὶ συνενεγκεῖν ὅ,τι ἂν προαιρεθεῖη εἰς τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον πρόοδον καὶ αὐξήσειν καὶ τελειότεραν ἀποκατάστασιν τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς· ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων, κακοβουλία νικώμενος, τολμήσῃ ποτὲ κρυφίως ἢ φανερώς διασεῖσαι τὴν ἁρμονίαν καὶ εὐταξίαν τῆς ῥηθείσης Σχολῆς, καὶ πράξαι ἀπ' ἐναντίας τῶν τοῦ κτίτορος αὐτῆς καὶ συνίστορος διαταγῶν, εἴτε ἐπὶ ζώσης, εἴτε μετὰ θάνατον, καὶ βουλευθῆ ἀνατρέψαι μέχρι κεραίας τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐκπεφρασμένα, ὁ τοιοῦτος, ὡς πολέμιος τῶν θεαρέστων ἔργων, καὶ κακόβουλος καὶ βάρβαρος, ἀφωρισμένος ὑπάρχη παρὰ τῆς Ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, καὶ τυμπανιαῖος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. Ὅθεν, εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν καὶ τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη πρὸς τοὺς τιμιωτάτους ἐπιτρόπους τῆς ἐν τῇ κατὰ τὸ Ζαγόρι

τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων Μονοδένδρι ἀρτισυστάτου
Σχολῆς.

αὐλῆς. μῆνα Ἰανουάριον.

Γρηγόριος, ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντι-
νουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριαρ-
χης.

Ὁ Πόσνης Ἀμβρόσιος.

Ὁ Δριῦνουπόλεως Νεόφυτος.

Ὁ Ἐφέσου Χρῦσανθος.

Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος.

Ὁ Χαλκίδος Ἱερόθεος.

Ὁ Θεσσαλονίκης Μελέτιος.

Ὁ Ἀμασείας Καλλίνικος.

Ὁ Λαρίσσης Ἀνθιμος.

Ὁ Ἰωαννίνων Ἰωακείμ.

Ὁ Κεστεντιλίου Ἀρτέμιος.